

Міжнародна апологетична декларація

«Отож, благаю вас я, в'язень у Господі, щоб ви поводитися гідно покликання, що до нього покликано вас, зо всякою покорою та лагідністю, з довготерпінням, у любові терплячи один одного, пильнуючи зберігати єдність духа в союзі миру. Одне тіло, один дух, як і були ви покликані в одній надії вашого покликання. Один Господь, одна віра, одне хрищення, один Бог і Отець усіх, що Він над усіма, і через усіх, і в усіх.» (До Ефесян 4:1-6)

Вступ:

Протягом уже тривалого періоду євангельські церкви і місіанські громади безперестанку піддаються впливу і вторгненню різноманітних хибних вчень, що зводять віруючих від біблійного вчення і підривають їх стосунки з Богом (1-е Івана 2: 22-23, 4:1-4). За хибними вченнями стоять «духи підступні», які проповідують «Ісуса іншого» і «іншу Євангелію» (1-е Тимофію 4:1; До Галатів 1:6-12; 2-е До Коринтян 11:1-4). Слово Боже попереджає нас: «Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією та марною оманю за переданням людським, за стихіями світу, а не за Христом» (До Колосян 2:8). Біблійна проповідь Євангелія Царства зосереджена на Царі Ісусі Христі (Іешуа ха Машіах): «а ми проповідуємо Христа розп'ятого, для юдеїв згіршення, а для греків безумство, а для самих покликаних юдеїв та греків Христа, Божу силу та Божю мудрість» (1-е До Коринтях 1:23-24). У Своєму Слові Господь закликає нас «боротись за віру, раз дану святим» (Юда 1:3), а також, правильно навчати «науки правди» (2 Тимофію 2:15). У відповідь на ситуацію, що склалась, Господь заохотив служителів різних громад створити Міжнародну апологетичну декларацію. Необхідність у цьому документі дуже велика. Апологетика - це захист біблійної віри (1-е Петра 3:15). Декларація не ставить своєю метою кинути виклик Церкві або місіанському руху (2-е До Коринтян 2:17, 13:8; До Галатів 4:16). Навпаки, ми віримо і сподіваємось, що декларація і розроблені ресурси в галузі богослов'я і апологетики допоможуть віруючим знайти відповіді на питання, що їх хвилюють, щоб ми могли боротись «однодушно за віру євангельську» (До Филип'ян 1:27).

Цілями цієї декларації є:

1. *Окреслити основні принципи біблійної віри;*
2. *Виділити теологічні і практичні помилки, що найчастіше зустрічаються у сучасних євангельських і місіанських колах;*
3. *Сприятим духоній єдності між віруючими на підставі біблійного вчення.*

Цілі декларації:

I. **Окреслити основні принципи біблійної віри:**

1. **Біблія:** 66 книг Біблії є єдиним безпомилковим і безогрішним Словом Божим (2-е Тимофію 3:16-17). Біблія повинна бути єдиною основою наших доктрин. Деякі старовинні і сучасні юдейські і християнські тексти, безумовно, цінні (особливо в історичному сенсі, як, наприклад, Макавейські книги, котрі є частиною старовинних юдейських апокрифів), але тільки книги Старого і Нового Заповітів (*Танах і Брит Хадаша*) є єдиним богонадхненим авторитетом для віруючих. Господь неодноразово забороняв відіймати або додавати до Його Слова і попереджав про наслідки таких дій (Повторення 4:2, 12:32; Притчі 30:6; Об'явлення 22:19-20).
2. **Єдність Бога:** Господь Бог Ізраїля Яхве один і Він є Отець, Син (*Ісус Христос - Іешуа ха Машіах*) і Святий Дух (*Руах ха Кодеш*) (Повторення 4:35, 6:4; Матвія 28:19-20; 2-е До Коринтян 13:13). Син, Який існував вічно, але втілювався як Ісус Христос (*Іешуа ха Машіах*), є другою іпостассю Єдиного Бога (Івана 1:1-18; 1-е Тимофію 3:16; До Євреїв 1:1-3). Ісус Христос (*Іешуа ха Машіах*) і Святий Дух (*Руах ха Кодеш*) рівні у своїй божественності Богу Отцю (Матвія 28:19-20; 2-е До Коринтян 13:13).
3. **Ісус Христос (*Іешуа ха Машіах*):** особистість Ісуса Христа (*Іешуа ха Машіах*) об'єднує в Собі дві сутності - божествену і людську (Івана 1:1-18, 10:30; До Колосян 2:8-9; До Євреїв 4:14-15). Господь Ісус Христос (*Адон Іешуа ха Машіах*) є істиний Бог і життя вічне (1-е Івана 5:20; До Євреїв 13:8-9). Ісус Христос (*Іешуа ха Машіах*) єдиний посередник між Богом Отцем і людьми (1-е До Тимофія 2:5-6). В Біблії сказано: «Щоб перед Ісусовим Ім'ям вклонялося кожне коліно небесних, і земних, і підземних, і щоб кожен язик визнавав: Ісус Христос то Господь, на славу Бога Отця» (До Филип'ян 2:10-11). Ісус Христос (*Іешуа ха Машіах*) прожив досконале життя, помер за наші гріхи на Голгофському хресті, воскрес з мертвих (на третій день за Писанням, як сказано в 1-е До Коринтян 15:1-4), вознісся на небо і прийде вдруге на землю видимим чином у прославленому тілі (Матвія 24:29-30; Захарії 12:10, 14:3-4; Дії 1:6-11; 1-е До Солунян 1:7-10; Об'явлення 1:7).

4. Спасіння: Навернення (народження згори) є невід'ємним елементом спасіння, включаючи в себе каяття (*тшува*) і віру, що радикально міняють ставлення людини до Бога і гріховному способу життя (2-а Хронік 7:14; Івана 3:1-8; Дії 3:19; 2-е До Коринтян 5: 17). Ми (як євреї, так і не євреї) виправдані і спасені тільки вірою (До Ефесян 2:1-10) у спокутну смерть і воскресіння Ісуса Христа (*Іешуа ха Машіах*) (До Римлян 10:9-13; До Ефесян 2:14-15), тому Євангелія (*бесора*) повинна бути проповідана всім народам без виключення (Матвія 10:5-6, 15:24, 28:19-20; До Римлян 1:16). Бог викликає в серці віруючого бажання чинити добрі справи (Якова 2:14-26; До Филип'ян 2:13; До Галатів 6:9-10).

5. Ізраїль і Церква: Бог активно працює як з історичним Ізраїлем (єврейським народом), так і з Церквою (хто увірував в Ісуса (*Іешуа*) євреями і неєвреями). Єврейський народ все ще обраний і улюблений Богом. У кінці часів увесь єврейський народ, який, побачивши розп'ятого Ісуса Христа (*Іешуа ха Машіах*), розкається і визнає Його своїм Месією (*Машіахом*), буде спасений і прийнятий Богом у новозавітні стосунки (Єремія 31:1; Захарія 12:10, 13:1; До Римлян 11:11, 12, 26-29). Віруючі в Ісуса Христа (*Іешуа ха Машіах*) євреї (відомі сьогодні як месіанські євреї, *Єудім Мешіхім*) є частиною всесвітньої Церкви, а також єврейського народу. Біблія називає їх «останком» Ізраїля (До Римлян 11:1-5). Віруючі в Ісуса Христа (*Іешуа ха Машіах*) з народів належать до всесвітньої Церкви і є духовним насінням Авраамовим і за обітницею спадкоємцями Божих Обітниць (До Галатів 3:26-29). Усі віруючі повинні прагнути викривати і засуджувати антисемітизм (вороже ставлення і винесення над єврейським народом), расизм і расову дискримінацію, а також молитись про спасіння єврейського народу і про мир в Єрусалимі (До Римлян 10:1; Псалом 121:6), активно сприяючи духовній єдності між віруючими на основі біблійного вчення (Буття 12:1-3; Захарія 8:20-23; Естер 4:13-14; Івана 4:22; До Римлян 9:1-5, 11:17-22).

«Кажу ж, що Христос для обрізаних став за службу ради Божої правди, щоб отцям потвердити обітниці, а для поган щоб славили Бога за милосердя, як написано: Тому я хвалитиму Тебе, Господи, серед поган, і Ім'я Твоє буду виспівувати! І ще каже: Тіштесь, погани, з народом Його! І

*ще: Хваліть, усі погани, Господа, виславляйте Його, усі люди!
І ще каже Ісая: Буде корінь Єссеїв, що постане, щоб панувати
над поганами, погани на Нього надіяться будуть» (До Римлян
15:8-12)*

II. Виділити наступні теологічні і практичні помилки, що найбільш часто зустрічаються у сучасних євангельських і месіанських колах:

1. Заперечення факту безпомилковості і безгрішності книг Старого і Нового Заповітів (*Танах і Бріт Хадаша*).
2. Маркіонізм (заперечення богонадхненості і приниження важливості книг Старого Заповіту (Танах), а також хибне дуалістичне вчення про те що, начебто є два боги: злий і мстивий бог Старого Заповіту, і добрий і чуйний бог Нового Заповіту).
3. Визнання різного роду неканонічних текстів богонадхненими (юдейські і ранні християнські апокрифи, Талмуд, Мідраш, тексти отців Церкви і т.д.).
4. Заперечення єдиного Бога як Отця, Сина і Святого Духа.
5. Заперечення, що Ісус Христос (Ієшуа ха Махіах) є Господь Бог.
6. Заперечення людської сутності Ісуса Христа (Ієшуа ха Машіах).
7. Заперечення, що Дух Святий (Руах ха Кадеш) є Господь Бог.
8. Заперечення спокутної смерті Ісуса Христа (Ієшуа ха Машіах) на Голгофському хресті, Його воскресіння з мертвих в прославленому тілі, вознесення на небо, майбутнього видимого повернення з неба і встановлення Його Тисячолітнього Царства на землі зі столицею в Єрусалимі (Ісаї 2:1-5; Єремії 23:5-8, 33:14-26; Михея 4:1-8; Захарія 8:1-8, розділи 12-14; Об'явлення 20:1-10).
9. Заперечення життя після смерті, вчення про воскресіння з мертвих Ісуса Христа (Ієшуа ха Машіах) і майбутнього воскресіння людей з мертвих (перше воскресіння з мертвих - «воскресіння життя», і друге воскресіння з мертвих - «воскресіння суду» (Івана 5:28-29; 1-е До Коринтян 15:51-52; 1-е До Солунян 4:13-18; Об'явлення 20:11-15).
10. Заперечення існування сатани і бісів (злих духів).
11. Різноманітні форми псевдодуховності, окультизму і язичництва в юдаїзмі і християнстві, як, наприклад: Каббала, молитви святим, астрологія, саєнтологія, вчення Нової Ери (Нью Ейдж), рейкі (різновид нетрадиційної медицини) і т.д.
12. Заперечення спасіння тільки по благодаті Божій через віру в Ісуса Христа (Ієшуа ха Машіах).

13. Антиномізм (вчення про те, що Бог не вимагає від віруючих ходити за встановленими моральними законами, що залишені нам в Біблії).
14. Християнський універсалізм (вчення про те, що всі люди зрештою будуть спасені).
15. Теогія подвійного завіту (вчення «Ієшуа не для євреїв» і того, що вони мають свій шлях спасіння без особистої віри в Ісуса Христа [Ієшуа ха Машіах]).
16. Теологія заміщення (вчення про те, що Церква замінила Ізраїль, що євреї втратили свій статус богообраного народу, і заперечення буквального виконання пророцтва про Ізраїль під час встановлення Тисячолітнього Царства Христа [Машіах] на землі.
17. Антисемітизм у християнських колах (вороже ставлення і винесення над єврейським народом).
18. Заперечення єврейських коренів християнської віри.
19. Заперечення тоо факту, що у відповідності з біблійними пророцтвами Сам Господь Бог збере єврейський народ на землі Ізраїля у майбутньому (Ісаія 14:1-2, 43:5-7, 49:22; Єремія 16:14-16; Єзекіїля 37:1-14, 38:8; Захарія 12:9-14).
20. Невизнання права месіанських євреїв асоціювати себе зі своїм народом, продовжувати жити упізнаваням єврейським життям, святкувати свята Господні у відповідності з біблійним календарем і розкривати їх месіанське виконання в житті Ісуса Христа (Ієшуа ха Машіах) і у майбутніх подіях, що провіщені пророками (Захарія 14:16-19).

«А між людом були й неправдиві пророки, як і будуть між вас учителі неправдиві, що впровадять згубні єресі, відречуться від Владики, що викупив їх, і стягнуть на себе самі скору погибель» (2-е Петра 2:1)

III. Сприяти духовній єдності між віруючими на підставі біблійного вчення за допомогою:

1. Вивчення і навчання Писання з урахуванням єврейської і грецької мов і культури біблійних часів.
2. Культивування поваги до єврейських традицій, якщо такі не язичницькими і не суперечать біблійному вченню (Матвію 15:6; Дії 15:20-21, 29; 1-е До Коринтян 10:20-22, 31-33, 12:1-2; До Колосян 2:16-17; 1-е До Солунян 1:9, 5:20-21; Об'явлення 2:14-15).

3. Розвитку діалогу між месіанськими євреями і євангельськими віруючими без винесення одних над іншими (Луки 18:14; До Римлян 11:17-22; До Ефесян 2:11-22).
4. Надання духовної допомоги людям, що потрапили під вплив таких рухів, як «Євреї за юдаїзм» (анти-месіанська організація), «Бней Ноах» (рух синів Ноя) і таких псевдо-християнських культів, як Свідки Єгови і мормони (Притчі 24:11-12; До Ефесян 4:14-16; 1-е Івана 4:1-4).
5. Проведення спільних духовних заходів, молитв за Ізраїль і Церкву, а також надання допомоги віручим, які зазнають переслідувань, у Ізраїлі в інших краях (Псалом 121:6; Ісаї 62:1-7; До Римлян 9:1-3, 10:1, 15:27; 1-е До Тимофія 2:1, 4:16).
6. Розробки ефективних методів євангелізації як в Ізраїлі, так і у вьому світі (Матвія 28:19-20; До Римлян 1:16; 10:1).

«А Бог терпеливості й потіхи нехай дасть вам бути одностудними між собою за Христом Ісусом, щоб ви одностудно, одними устами славили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа. Приймайте тому один одного, як і Христос прийняв нас до Божої слави.» (До Римлян 15:5-7)